

Przedobornik

Codziennie ilustrowane pismo narodowe i katolickie

Nr. 124

L

Rok 65

Czwartek, dnia 30 maja 1935

Zajścia w łódzkiej Radzie miejskiej

Wbrew woli komisarza Wojewódzkiego Żydzi usiłowali odczytać obraźliwą deklarację posła Minberga, a kiedy im się to nie udało, sprowokowali bójkę, obrzucając przedtem radnych narodowych prowokacyjnymi wyzwiskami. Sprawą zajęły się władze, które przybyły na miejsce zajść i rozpoczęły śledztwo

Łódź, 29. 5. — Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej zagrał komisarz Wojewódzki o godz. 20 w obecności 70 radnych. Na wstępie odczytał orędzie Prezydenta Rzplitej oraz wygłosił krótkie okolicznościowe przemówienie z rajem śmierci marsz. Piłsudskiego.

Po 15-minutowej przerwie wznowiono obrady. Mimo przyjęcia porządku dziennego, który dotyczy tylko budżetu, radny żydowski Bialer, osławiony z awantur na poprzednich posiedzeniach, prosił o głos i stawia włoskę o odczytanie deklaracji radnego Minberga i oświadcza, że Żydzi nie pozwolą się gilotynować. Wniosek Bialera, jak można przypuszczać, dażył do wszczęcia nowych awantur i niedopuszczenia do uchwalenia nowego budżetu. Komisarz Wojewódzki oświadczył na to, iż na dzisiejszym posiedzeniu nie mogą być odczytywane żadne deklaracje, gdyż mogą one wywołać ponowne zajścia. Radni żydowski nie zadowolili się tem oświadczeniem, śmiesznie podkreślając swoje oburzenie na przewodniczącego.

Podobne wnioski składają: radny frakcji socjalistycznej - żydowski Walczak i radny Holenderski, Żyd. Wszystkim wnioskodawcom odpowiada przewodniczący, iż nie może dopuścić do odczytania deklaracji.

Po takim postawieniu sprawy powstała wielka wrzawa na ławach socjalistycznej - żydowskiej. Radni socjalistyczni z Żydem Urbachem i Zerbem na czele wystąpili z ław i oświadczyli na cały głos, że się nie uspokoją, dopóki nie dojdzie do odczytania deklaracji posła Minberga w sprawie zajść w dn. 2 kwietnia br. Powstaje ponownie wrzawa, sala pełna jest okrzyków, groźb i oszczerstw. Z postępowania radnych socjalistycznych i żydowskich wynikało jasno, że pragną oni za wszelką cenę wywołać awantury i odroczenie posiedzenia.

Wreszcie komisarz oświadcza, że trzy czwarte radnych zgodziło się na to, by nie odczytywać deklaracji i dlatego on nie może gwałcić woli większości.

W odpowiedzi na to powstaje znowu nieopisana wrzawa na ławach żydowskich.

Odzrywają się głosy:

„Wnieśliśmy zażalenie na Pana do władz nadzorczych”. W pewnym momencie specjalnie wysuwany przez swych kolegów partyjnych radnych żydowskich, socjalista Walczak, prosi ponownie o głos w sprawie decyzji przewodniczącego. Na początku mówca złożył protest przeciwko postępowaniu przewodniczącego, a następnie skierował atak na radnych narodowych. Kiedy użył pod ich adresem obraźliwego wyrażenia, powstaje wielka burza na ławach Obozu Narodowego, jako protest przeciwko prowokacjom.

Trzeba zaznaczyć, iż radni narodowi spokojnie przyglądali się kłótniom żydowskim. Radny Walczak nie mógł już dokończyć swego przemówienia i musiał zejść z trybuny. Przypuszczano, iż po wystąpieniu socjalisty, Rada przystąpi wreszcie do budżetu. Przewodniczący jednak zezwolił jeszcze na przemówienie radnemu żydowskiemu Holenderskiemu, który znowu zaczął rzucać oszczerstwa i prowokować radnych narodowych. Radni Klubu Narodowe-

go zdecydowanie dali do zrozumienia komisarzowi, iż nie pozwolą na dalsze prowokacje. Radny Holenderski musiał zejść z trybuny. Pomimo zaciętych wrzasków żydowskich, do odczytania deklaracji nie doszło.

Radny Klubu Narodowego kpt. Grzegorzak złożył sprawozdanie komisji finansowo - budżetowej w przedmiocie zmiany gruntów między gminą miejską w Łodzi, a Skarbem Państwa. Wreszcie przystąpiono do obrad nad budżetem. Po omówieniu kilku pozycji, przy których zwyciężył Obóz Narodowy i przeprowadził swoje postulaty, Żydzi poprosili o przerwę, celem odbycia wspólnych narad. Po przerwie przy omawianiu działu oświaty doszło do formalnej bójki.

Powodem zajść był okrzyk, rzucony przez radnego Urbachę (Żyd-socjalista). Bezpośrednio po uchwaleniu subwencji dla teatru miejskiego, radny Urbach zerwał się z miejsca i krzyknął na cały głos pod adresem radnych narodowych: „Precz z polskimi hitlerowcami

z łódzkiej Rady miejskiej!”

Wywołało to żywe protesty na ławach narodowych, na co Żydzi i socjaliści odpowiedzieli dalszemi prowokacyjnymi wyzwiskami, obrażając godność i uczucia narodowe radnych Obozu Narodowego. Równocześnie Żydzi rzucili się w stronę ław narodowych.

Zareagowali na to radni Obozu Narodowego i w tej chwili doszło pomiędzy stronami do starcia. Woźni próbowali rozdzielić walczących na pięści, co im się też chwilowo udało. Jednakże Żydzi nie zadowolili się tą prowokacją, gdyż w dalszym ciągu rzucaли wyzwiska, w rezultacie czego wywiązała się nowa bójka. Między walczących wpadł komisarz Wojewódzki.

Tym razem walczące strony nie ograniczyły się do walki na pięści, lecz zaczęły rzucać na siebie krzesłami. Radny poseł Minberg z BB rzucił się do okna i po wybieciu szyby, zaczął na cały głos wzywać policję.

Tymczasem na środku sali powstała pustka. Z jednej strony pod ścianami zgromadzili się radni narodowi, z drugiej zaś Żydzi i socjaliści, którzy najpierw tak wojowniczo usposobieni, że prowokowali radnych narodowych, obecnie rzucili się do ucieczki w kierunku przyzdzium i zwisającej z tyłu kotary.

Ogółem bójka trwała około 10 minut. Na sali pozostają: zemdlony Żyd-socjalista Nutkiewicz i kontuzjonowany radny Goliński z PPS. Z powodu opuszczenia sali przez część radnych, bójka ustaje. Po chwili wkracza na salę obrad policja z komisarzem na czele. Komisarz Wojewódzki nakazuje oczyścić salę i galerię z publiczności, a radnych wzywa do zajęcia miejsc.

Po chwili w gmachu rady, poza radnymi i urzędnikami, niema nikogo. Na korytarzu i przed gmachem krąży posterunki policji. Przewodniczący nie ogłasza przerwania posiedzenia. Wszyscy oczekują przybycia komisarza policji, władz administracyjnych i sądowych, które mają natychmiast rozpocząć dochodzenie.

W chwili, gdy powyższe oddaliśmy do druku, władze przeprowadzają śledztwo.

Dymisja rządu Czechosłowacji

Prezydent Masaryk przyjął dymisję gabinetu i powierzył utworzenie nowego dotychczasowemu premj. Malypetrowi

Praga. (PAT.) Czeskie biuro telegraficzne donosi: Rząd Malypetra postanowił podać się do dymisji.

Praga. (PAT.) Czeskie biuro telegraficzne donosi:

Prezydent Masaryk powierzył Malypetrowi sformowanie nowego gabi-

netu. Rząd dotychczasowy będzie załatwiał sprawy bieżące.

Rada ministrów na ostatniem posiedzeniu po ex-novo min. Benesa zaprobowała tekst raktu o wzajemnej pomocy z Z. S. R. R., który ma być ratyfikowany w czasie wizyty Benesa w Moskwie w pierwszej połowie czerwca.

Uchylony wyrok na Woldemarasa

Berlin. (PAT.) Z Kowna donoszą: Najwyższy trybunał litewski rozważał dziś skargę kasacyjną b. premiera litewskiego Woldemarasa, który wyrokiem sądu apelacyjnego został skazany na 6 miesięcy więzienia za artykuł w jednym z czasopism.

Trybunał ze względów formalnych wyrok uchylił i nakazał rewizję procesu. Prof. Woldemaras odbywa obecnie karę 12 lat więzienia, na którą został skazany po próbie zamachu stanu, dokonanej w dniu 7 czerwca 1934 r.

Krucjata demagogii w obronie Żydów

Na marginesie odezwy centralnego komitetu Polskiej Partii Socjalistycznej

Warszawa, 28 maja.

Centralny komitet Polskiej Partii Socjalistycznej wydał świeżo odezwe „do ludu pracującego miast i wsi”, wzywając „robotników, chłopów, ludzi pracy umysłowej, młodych” do stworzenia „wielkiego, wspólnego frontu walki o nową ustrój i o wolność”

Zaadresowana jest ta odezwa bar-

dzo szeroko. Nietylko, jak zwykle, do towarzyszy partyjnych, ale do wszystkich wogóle ludzi pracy niezależnie od tego, do jakich należą stronnictw i organizacji zawodowych. Idzie wyraźnie o stworzenie „wspólnego frontu”, który na początek ma znaleźć swój wyraz w ożywionej akcji wiecowej, organizowanej przez P. P. S.

O co, przeciwko komu i czemu ma walczyć ten wspólny front?

Po odrzuceniu stereotypowej frazeologii socjalistycznej o nowym ustroju i ładzie, o rządzie robotniczo - włościąskim, o wolności i kulturze, zagrożonej przez „fasyzm”, pozostają w odezwie trzy konkretne cele tej krucjaty P. P. S. Cechami temi są: 1) planowa gospodar-

ka, 2) odrzucenie ordynacji wyborczej B. B. W. R. i 3) walka z nienawiścią narodową i rasową. Ostatni punkt zwraca się swem ostrzem przeciw obozowi narodowemu, co w komentarzach do odezwy jest bardzo wyraźnie i soczyście podkreślone. Wewnętrznie - taktyczne znaczenie tego punktu polega na chęci pozyskania dla wspólnego frontu roz-

Kat Braun jedzie do Gdyni

Wykona tam wyrok śmierci na robotniku portowym Wiśniewskim, który zamordował bezrobotnego Ściuka i zrabował mu 200 zł — Wyrok zostanie wykonany dziś

Warszawa, (tel. wł.) W Gdyni robotnik portowy Antoni Wiśniewski zamordował w celach rabunkowych nocującego w składach portowych bez-

robotnego Stanisława Ściuka i zrabował znalezione u niego 200 zł. Sąd okręgowy skazał go na karę śmierci przez powieszenie, a wyrok ten prze-

szedł przez wszystkie instancje.

P. Prezydent, do którego zwrócono się z prośbą o ulaskawienie, nie skłonił z prawa łaski.

Wyrok zostanie wykonany w dniu dzisiejszym. Będzie to pierwsza egzekucja kata Brauna na terenie miasta portowego. (w.)

Sejm zbiera się 4 czerwca?

Obrazy B. B. nad ordynacją wyborczą trwają dalej

Warszawa. (Tel. wł.) Dziś odrana wznowiły swoje obrady połączone grupy konstytucyjne B. B. Zakończono najpierw dyskusję nad projektem ustawy o wyborze prezydenta, a potem przystąpiono do dyskusji nad ordynacją wyborczą do senatu. Dyskusję tę również zakończono, przyczem w czasie jej trwania wysunięto szereg poprawek, które zmieniają dość zasadniczo ordynację wyborczą. M. in. przyznano czynne prawo wyborcze obywatelom, posiadającym średnie wykształcenie. Poprawka ta została przyjęta.

W ten sposób zmieniono całkowicie podstawę wyboru do Senatu, od-

chodząc od pierwotnej zasady wyborów, opartej na „zasłudze i zaufaniu” do zasady zwykłego czynnika oświatowego.

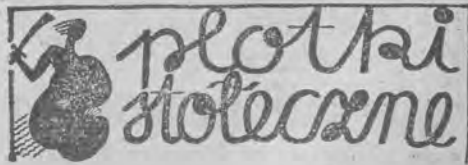
Nad projektem pracują w dalszym ciągu pp.: Car, Podoski i Löwenherz, w porozumieniu z premierem Sławkiem Na sobotę jako dzień wyjazdów, zwołane zostało zebranie Klubu B. B. na którym także przedstawione będą projekty tych ustaw. Posiedzenie sejmowe pierwsze ma się odbyć 4 czerwca. Będzie to posiedzenie żałobne, poświęcone pamięci Marszałka Piłsudskiego. (w.)

Konferencja gospodarcza

Warszawa (Tel. wł.) W tym tygodniu ma się odbyć druga konferencja na zamku, dotycząca spraw gospodarczych. Zdaje się, że będą omawiane wyniki pożyczki inwestycyjnej oraz jej zużycia. (w.)

Z najnowszej mody paryskiej: Niebieskie bolerko płócienne z organdy — model Rochas; duży kapelusz słomkowy — model Guy. (Fot. d'Or).

27 maja

Ciągle utrzymują się wersje, że w najbliższym czasie należy oczekiwać zmian w organizacji administracyjnej przy prezesie Rady Ministrów oraz przy Prezydencie Rzplitej. Nowa konstytucja dała im tak szerokie prawa, że dotychczasowy aparat administracyjny okazuje się za szczupły. Premier obecnie jest faktycznie kanclerzem, kierującym wszystkimi resortami; ministrowie zaś są wykonawcami jego wytycznych. Chodziłoby zatem o przydzielenie premierowi ciała administracyjnego, któreby mu wykonywanie jego zadań ułatwiało.

Ale to samo — i w większym jeszcze stopniu — można powiedzieć o Prezydencie. Osoba Prezydenta wedle postanowień nowej konstytucji jest aktywna i ma możliwość oddziaływania na politykę państwa we wszystkich dziedzinach. Do swojej dyspozycji Prezydent posiada dotąd tylko kancelarię cywilną i gabinet wojskowy. Są to instytucje kancelaryjne lub reprezentacyjne.

Natomiast brak jest jakiegokolwiek instytucji przy Prezydencie, ułatwiającej mu orientowanie się w aktualnych zagadnieniach państwowych, o których z natury rzeczy przy tak szerokich kompetencjach musi nieraz rozstrzygać. To też coraz częściej słychać o zamiarze powołania nowej instytucji, która miała nosić nazwę „ministra stanu”. Byłaby to nowa instytucja przy Prezydencie, skupiająca w swym ręku prace rządu i od Prezydenta uzależniona. Oczywiście taki „minister stanu” nie wchodziłby w skład gabinetu, byłaby to bowiem instytucja poza rządem, a raczej informacyjna przy głowie państwa.

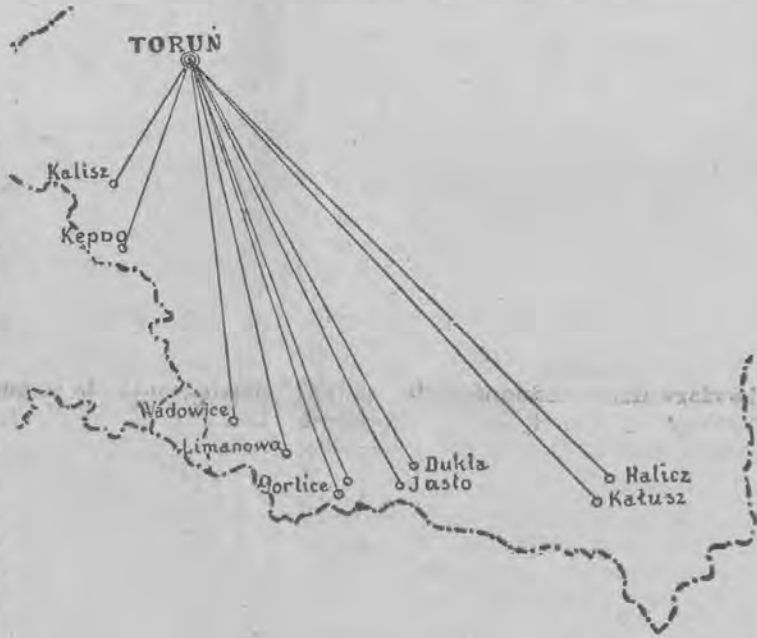
Oczywiście wszystko to są dopiero koncepcje, pomysły, zabiegi, które stanowią przedmiot rozważań czynników decydujących.

Na tle tych prac zamierzonych i opracowywanych pojawiają się różne kombinacje personalne. Idą one nawet tak daleko, że dotyczą niektórych członków obecnego gabinetu. Powtarzają się znowu nazwiska wymienianych dawniej osobistości, zwracając np. uwagę na żywe zajęcie się sprawami młodzieży i szkolnictwa p. Janusza Jędrzejewicza, wspominając o częstych wizytach na Zamku b. ministra przemysłu i handlu inż. Kwiatkowskiego, słysząc głosy, że obecnie b. min. Matuzewski, który dawniej był uważany za człowieka, usuniętego nieco w cień, obecnie posiada lepszą już konjunkturę.

Lecz z drugiej strony wskazują, że do jesieni, tj. do czasu po wyborach, nie może być jakiegokolwiek mowy o zmianach personalnych i powołują się tu na demarche gabinetu p. Sławka po śmierci marszałka Piłsudskiego

Z POWIETRZNEGO WYŚCIGU BALONÓW

Do VII krajowych zawodów balonowych wystartowało z Torunia 11 balonów. Pierwszy wylądował balon „Mościce” w miejscowości Brudzew, w pow. kaliskim. Balon „Kraaków” wylądował w miejscowości Rychtal, w pow. kępińskim. Balon „Lwów” wylądował na terenie gromady Stopnica, w pow. limanowskim. Balon z załogą por. Filipowski i Matusek wylądował w powiecie gorlickim. Balon „Legjono” wylądował koło Wadowic. „Sirena” w miejscowości Żaluków koło Halicza. „Gopło” na Przełęczy Dukiejskiej. „Poznań” koło Jasła. „Wilno” koło Gorlic. Balon „Hel” w Kałuszu. Według dotychczasowych obliczeń na

pierwszem miejscu uplasował się balon warszawski „Sirena” 610 km. najdłużej w powietrzu utrzymał się „Hel”: 20 godzin i 55 minut.

Zjazd unii radjofonicznej w Warszawie

Warszawa. (Tel. wł.) W drugiej połowie czerwca odbędzie się w Warszawie zjazd delegatów międzynarodowej unii radjofonicznej, do której należy 35 państw europejskich i zamor-

skich. Będzie bardzo ciekawe, czy przybędą na zjazd delegaci Litwy, która w tym roku zgłosiła przystąpienie do unii. Tembardziej to będzie ciekawe, że ostatnio doszło do silnej kontrowersji na tle wystąpienia radja kowieńskiego w sprawie marszałka Piłsudskiego (w)

Cztery nazwiska zbrodniarza

Po 16 latach — Morderca i bandyta przed sądem okręgowym w Łodzi

Łódź, 29. 5. W domku dróżniczym przy torze kolejowym we wsi Przyłek Duży, gm. Popień, pow. brzezińskiego w 1919 roku zamieszkiwało rodzinę Józefa, Władysława, Stanisława i Heleny Kwiatuś. Józefa Kwiatuś była dróżniczką. Między nią a najstarszym bratem Władysławem wynikały częste spory i bójkę. Dnia 19 lutego 1919 r. Władysław pobił dotkliwie siostrę, która udała się do siołtyś na skargę.

Siołtyś ze swej strony powiadomił posterunek policji w Jeżowie. W mieszkaniu Kwiatuś przeprowadzono rewizję i znaleziono karabin oraz rewolwer. W związku z tem Władysława Kwiatuś osadzono w areszcie w Jeżowie. Udało mu się zbiec z aresztu i zjawił się u sąsiada Świdarka, któremu powiedział, że „musi siostrze poprawić”, bo mało dostała i zawiadomiła policję.

Dnia 28 lutego 1919 r. Józefa Kwiatuś wyszła z mieszkania i udała się do

zagrody sąsiada odległej o 500 metrów. Około godziny 19-j do mieszkania Kwiatuś zapukał ktoś do okna. Helena Kwiatuś i Stanisław otworzyli. W drzwiach stanął brat ich Władysław i oświadczył Helenie, że zabił Józefę, dał klucze i zażądał, by otworzyła szufladę Józefy i dała mu pieniądze, bo musi uciekać.

Istotnie zniknął po otrzymaniu pieniędzy. Nazajutrz przy gruszy w polu znaleziono Józefę Kwiatuś z roztrzaskaną czaszką.

Poszukiwania za Władysławem Kwiatuśem nie daly rezultatu. Dopiero w marcu 1934 r. przy badaniu akt w więzieniu w Wilnie, zwrócono uwagę na więźnia Jana Selmanowicza. Badania wykazały, że Selmanowicz poprzednio skazany był pod nazwiskiem Józefa Błaszczyka w roku 1920 za rozbój i zabójstwo na 8 lat więzienia. Po odbyciu kary znowu popełnił kradzież i pod nazwiskiem Stefana Jarosza ska-

zany został na półtora roku więzienia, a dalej znowu za rozbój i morderstwo pod nazwiskiem Jana Selmanowicza skazany został na dożywotnie więzienie. Ustalono jednak, że nosił również nazwisko Kwiatuś i rozpoczęto w tym kierunku badania. Okazało się, że rzeczywiście jest to zabójca siostry Władysława Kwiatuś, który pod różnymi nazwiskami grasował na Wileńszczyźnie.

W ten sposób po 16 latach Kwiatuś znalazł się przed sądem okręgowym w Łodzi, pod zarzutem zbrodni zabójstwa swej siostry. Mimo, że zbrodniarz już znajduje się w więzieniu i jest skazany na dożywotnie więzienie w obawie kary śmierci symulował warjata i nie przyznał się do zabójstwa.

Rozprawę odroczone do dnia 7 czerwca b. r. z powodu niezjawienia się na rozprawę głównych świadków.

U przyszłych przodowniczek rzemiosła

Wystawa Państwowej Szkoły Przemysłowej żeńskiej w Łodzi

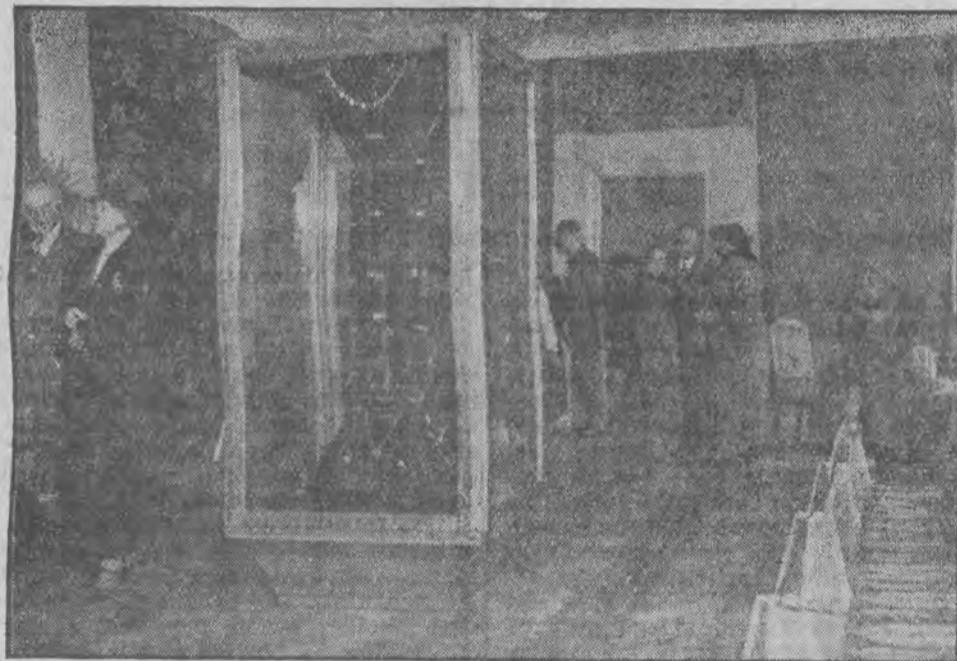

Wystawa Państw. Szkoły Przemysłowej Żeńsk. w Łodzi. — Gablota tkacka i introligatorstwa. W kole kilimy i makaty.

Łódź, 26 maja. W sobotę w lokalu przy ul. Narutowicza 77 otworzona została wystawa Państwowej Szkoły Przemysłowej Żeńskiej, obrazująca roczny dorobek szkoły. Należy przyznać bezstronnie, że wystawa ta wypadła zupełnie zadawalająco.

Państwowa Szkoła Przemysłowa Żeńska istnieje od roku 1921. Zadaniem jej jest wychowanie przyszłych kierowniczek zakładów przemysłowo-rękodzielniczych. Szkoła posiada trzy działy: tkactwa artystycznego i kilimkarstwa, hafciarstwa i koronkarstwa, introligatorstwa i galanterji skórzanej oraz jubilerstwa. Na wszystkich działach za wyjątkiem jubilerstwa, gdzie nauka trwa cztery lata, kurs trwa lat trzy. W dziale tkactwa artystycznego i kilimkarstwa uczennice poznają technikę tkacką: płócien, firanek, obić na meble, kilimów, dywanów strzyżonych i gobelinów. Na dziale hafciarsko-koronkarskim — wszelkiego rodzaju hafty, technikę koroneklockowych oraz ozdabianie bielizny i ubiorów, tudzież wyrób szat kościelnych, sztandarów i dekoracji wnętrz mieszkalnych. W dziale galanterji skórzanej — wszelkie wyroby wchodzące w zakres galanterji skórzanej i artystycznego introligatorstwa. W dziale jubilerskim — wszelkie techniki jubilerskie, jak to: wycinanie piłką, składowanie z drucików, lutowanie, wytłaczanie i t. p. Prócz przedmiotów zawo-

dowych, wykładany jest tam cały szereg przedmiotów ogólnokształcących oraz towaroznawstwo, chemja farbialska, księgowość, korespondencja handlowa, nauka o reklamie, a wreszcie pewne studia teoretyczne z zakresu

Wystawa Państw. Szkoły Przemysłowej Żeńsk. w Łodzi. — Gablota jubilerska w sali tkacka.

sztuki.

W ten sposób szkoła ta, rok rocznie zasila rzemiosło i przemysł rękodzielniczy szeregiem wartościowych pracowniczek z dużą kulturą, co niewątpliwie w silnym stopniu przyczynia się do podniesienia poziomu tych gałęzi wytwórczości.

Na wystawie na szczególną uwagę zasługują dwa działy: kilimkarski prowadzony przez art. mal. Malika i jubilerski, prowadzony przez art. mal. Walczowskiego. W dziale tkacko-kilimkarskim wystawiono szereg eksponatów o doskonałej kompozycji, doborze barw i wysokiej technice wykonania. Obok kilimów, widzimy tu bardzo ciekawe narzuty wykonane bądź całkowicie z lnu, bądź z wełny na lnianej osnowie, oraz ciekawe i o dużej wartości artystycznej obicia na meble. W dziale jubilerskim widzimy bardzo ciekawe motywy w nawiązaniu do prymitywu staro-słowiańskiego. Szczególnie się to zaznacza w biżuterji z drutu srebrnego.

Obok tych dwóch działów, na uwagę zasługuje introligatorstwo, szczególnie zaś oprawy z drzewa, z zewnętrznymi żyłami grzbietowymi. Jest to znowu nawiązanie do średniowiecznych opraw pergaminowych, bardzo starannie wystylizowane i wykonane. Trzy pozostałe działy, skórzano-galanteryjny, hafciarsko-koronkarski i pomocniczy dział bieliźniarski stoją na dość przeciętnym, acz poprawnym poziomie. m-t.

Śladami Krzymuskiego...

P. Edward Piotrowski z Łodzi został usunięty ze Stronnictwa Narodowego Koło Łódź-Południe.

wią tak wielkiego procentu w tej organizacji.

W dalszym ciągu prokurator mówi, że skoro jechalo tak wielu Żydów, to oczywiście jechali komuniści, gdyż te dwa zjawiska są niemal nierozłączne (??)

Ostatnie zdanie p. prokuratora widocznie „Głosowi Porannemu” bardzo się nie podobało, skoro zaopatrzył je aż w trzy znaki zapytania i specjalnie podkreślił.

Inaczej przyjęto w piśmie żydowskim wywody obrońcy. (Cytujemy dalej „Głos Poranny”).

„Z kolei zabiera głos adw. Dreszer. Mówi bez afektacji, spokojnie, rzeczowo, chwilami pięknie. Najpierw odpowiada na antysemityczne wywody prokuratora. Mówi, że istotnie w szeregach związku rezerwistów jest wielu Żydów i poczytywać to raczej należy jako zasługę związku, że

potrafił sknuć w swoich szeregach patriotów innego wyznania.

Zbiorowe wycieczki i ulgi oczywiście przyciągają ludzi do organizacji, ale czy to jest błąd?

Nie. Bo niewątpliwie przyciągnęci, nawet tylko przez zniżki, ludzie staną się wkrótce, pod opieką organizacji, obywatelami uświadomionymi społecznie, wartościowymi jednostkami. Do towarzyszt tatrzańskich nie należeli Żydzi, a mimo to w chwili, gdy cofnięto tym organizacjom zniżki, połowa członków wycofała się.

Nie tylko więc Żydzi ciągną do tańszych przejazdów...

Możliwe, że nie tylko Żydzi, ale faktem jest to, co było istotą aktu oskarżenia w danej sprawie i faktem jest to, co powiedział prokurator, chociaż Żydom się to nie podoba!

Na festival do Moskwy

Warszawa. (Tel. wł.). W końcu bieżącego tygodnia przejeżdżać będą przez Warszawę delegacje zagraniczne, udające się do Rosji na festival międzynarodowy, który się zaczyna w Leningradzie 1 czerwca. Przy przejeździe powrotnym przez Polskę wycieczka zatrzyma się u nas w kraju. Ogółem oczekiwany jest przyjazd około 1 000 osób z Czechosłowacji, Francji i Rumunii. (w)

Stan bezrobocia w Polsce

Warszawa. (Tel. wł.). Na dzień 28 bm. stan bezrobocia w Polsce wynosił 433 216 osób, t. j. o 8 788 mniej. Z tego na miasto Warszawę przypada 28 850 bezrobotnych, t. j. mniej o 1 241, w okręgu warszawskim 12 376, czyli mniej o 139, w Łodzi 34 100 bezrobotnych, t. j. o 521 więcej, w okręgu łódzkim 10 727, t. j. mniej o 678. Na terenie Sosnowca 29 795 bezrobotnych, t. j. mniej o 450. Na terenie Górnego Śląska 123 075 — mniej o 142, na terenie Poznania 30 686, t. j. mniej 290. (w)

Czytelnie

„ILUSTRACJĘ POLSKĄ”

Proces Madońskiego

w relacji żydowskiego „Głosu Porannego”

Łódź, dnia 28 maja.

W tych dniach — jak już referowaliśmy — przed sądem wojskowym w Łodzi toczył się proces przeciwko st. sierżantowi Madońskiemu, oskarżonemu o działanie na szkodę kolei przy organizowaniu wycieczek Zw Rezerwistów. Głównym punktem aktu oskarżenia było to, że Madoński, działając wspólnie z innymi członkami zarządu Zw. Rez. (Piątkowskim i t. d.) stwarzał fikcyjne listy wycieczkowiczów wśród których bezwzględnie większość stanowili Żydzi. W rezultacie Madoński został skazany na 6 mies. więzienia.

Łódzkie pisma żydowskie, żerujące na każdej sensacji, tym razem ustosunkowały się do procesu b. ciekawie. Z relacji „Głosu Porannego”, którą zamieszczamy poniżej, bije wyraźny — acz ukryty „żał” do oskarżyciela publicznego o to, że powiedział coś nieośmiedliwych o Żydach, ich roli i t. d. Zupełnie inaczej natomiast „Głos Poranny” potraktował przemówienie obrońcy, „który odpowiadał na antysemityczne wywody prokuratora”.

Oto treść przemówienia prokuratora, według relacji żydowskiego „Głosu Porannego” (podkreślenia „Głosu”):

PROKURATOR OSKARŻA...

„Długie swe wywody rozpoczął prokurator kpt. Trąbczyński od pewnych przesłanek natury ogólnej, które wywołały zdziwienie wśród słuchaczy, bowiem niewiele miały wspólnego z winą oskarżonego, a sam ich charakter nie kwalifikował ich do wygłoszenia przed forum sądu Rzeczypospolitej, tembardziej, że pewne zarzuty natury ogólnej wygłaszane arbitralnie o członkach innego wyznania, były w ścisłym związku z tak popularnym a zasłużonym związkiem rezerwistów, który, jak podkreślił sam sąd w moty-

wach wyroku, jest organizacją blisko wojska stojącą i współpracującą z armją.

Zaznaczając, iż proces Madońskiego zmienił się z dowodowego na poszlakowy w momencie, gdy Madońska zrezygnowała ze składania zeznań, prokurator konstatuje, że całe szczęście, iż sprawa odbywa się w Polsce, a nie np. w Palestynie, gdzie dla stwierdzenia czyjejs winy potrzeba aż trzech świadków.

„Nie ulega wątpliwości, że w wycieczkach rezerwistów — ciągnie prokurator — brali udział przeważnie Żydzi, którzy przecież nie stano-

Zastrzelił żonę i popełnił samobójstwo

Wstrząsająca tragedia w Wielkopolsce

Poznań, 28. 5. We wsi Skórzewo, powiat Poznań, połowy Marcin Rybicki po ostrej sprzeczce z żoną Katarzyną dobył rewolweru i strzelił do żony, kładąc ją trupem na miejscu, poczem sam popełnił samobójstwo. Zajście spowodowane zostało nadmiernym użyciem alkoholu przez Rybickiego

i wymówkami, jakie mu z tego powodu robiła żona.

Przywołany na miejsce tragicznego wypadku ks. Mołski udzielił tragicznie zmarłym ostatniego Namaszczenia. Tragicznie zmarli osierocił 1 i pół rocznego synka, którym zaopiekowała się najbliższa rodzina.

